

[Tove Lindbo Larsen]

ændringsforslag, som jeg gerne vil kommentere.

Ændringsforslag nr. 1 indeholder en ændring af definitionen på en forbruger aftale. Den definition, der står i lovforslaget, svarer til den, der blev anvendt i lov om visse forbruger aftaler, dørsalgsloven, og vi mener, at den er fuldt dækkende, og det er aldeles uhensigtsmæssigt at have to forskellige definitioner, hvorfor vi vil stemme imod dette forslag.

Om ændringsforslagene nr. 2, 3, 5 og 8 vil jeg henvise til betænkningens ordlyd om, at hele købeloven er til behandling nationalt såvel som internationalt, og at ministeren, såfremt det trækker ud med at færdiggøre arbejdet, vil bede udvalget fremskynde arbejdet med en eventuel ændring af reglerne om reklamationsfristen.

Med ændringsforslag nr. 4 og 6 finder jeg, at forbrugerne stilles ringere end oprindeligt foreslået, hvorfor vi vil stemme imod disse.

Om ændringsforslag nr. 7 skal jeg nævne, at spørgsmålet har været drøftet grundigt i udvalget. Vi fastholder den oprindelige § 79, hvorfor vi stemmer imod dette ændringsforslag.

Jeg skal slutte med at sige, at lovforslaget, som jeg nævnte det ved første behandling, indeholder væsentlige forbedringer i forhold til den eksisterende købelov, som stammer tilbage fra århundredskiftet. Det er også erkendt af forbrugerorganisationerne, at der er klare forbedringer, og vi anbefaler dette lovforslag til gennemførelse.

Annelse Gotfredsen (KF):

Mellem gårsdagens og morgendagens forhandlinger om den økonomiske gyser kan vi i dag puste ud ved at beskæftige os med regeringens forslag om ændring i købeloven. Men selv om disse ændringer ikke giver anledning til den store dramatik, er hele det kompleks af regler, der regulerer vor hverdags køb og salg, af uhyre betydning for denne hverdag og for udviklingen af vort retssystem.

Jeg udtalte ved førstebehandlingen, at vi ikke var begejstrede for dette forslag, der gør en velkendt og respekteret lov rodet og uoverskuelig, og vort arbejde med lovforslaget i udvalget har ikke formindsket denne fornemmelse. Vi har imidlertid sammen med frem-

skridtspartiet, centrum-demokraterne og kristeligt folkeparti stillet nogle ændringsforslag, som imødekommer nogle af erhvervslivets stærkeste indvendinger imod lovforslaget, og jeg skal på disse partiers vegne kort gennemgå disse ændringsforslag.

§ 1, nr. 3, har vi ønsket affattet således:

»Ved en forbruger aftale forstås en aftale om køb af løsøre, hvor varen er sidste led i omsætningen og ikke erhvervet med henblik på videresalg eller som råvare i en produktion.«

Guderne skal vide, at de mindre erhvervsdrivende i disse år ustandselig må føle sig skubbet til side, og at deres stilling bliver vanskeliggjort gennem reguleringer og indgreb. Ministeren har udtalt, at han har sympati for sådanne tanker, som kommer til udtryk i vort ændringsforslag. Ja men hvad hjælper sympati og gode ønsker, når man ikke har agt eller måske magt til at udføre sin vilje? Ønsker man endelig at gennemføre en udvidet forbrugerbeskyttelse, så er, mener jeg, min fiskehandler, min grønthandler eller min slagter, der køber en spade til at skovle sne med foran sin forretning, en regnemaskine eller et køleskab, eller hvad det nu kan være, til sin butik, stillet nøjagtig som den almindelige køber, der anskaffer sådanne ting til sit hjem. Det er uanstændigt, hvis man ikke vil imødekomme dette enkle krav om respekt for disse grupper.

De øvrige bestemmelser i § 7, nr. 3, finder vi også for belastende for sælgere, og vi ønsker, at disse skal udgå. Vi kan heller ikke acceptere den vidtgående bestemmelse i § 76, stk. 1, nr. 2, hvorefter sælger hæfter for oplysninger givet af et tidligere salgsled. Der henvises i bemærkningerne til købelovsudvalgets behandling, og den gruppe, som sælgeren herefter kan komme til at hæfte for, er så stor og ukontrollerbar, at det ikke forekommer rimeligt. Der henvises også i bemærkningerne til aftalelov og markedsføringslov, men anvendelsen af ordene »i et vist omfang« må jeg opfatte sådan, at man erkender, at den foreslåede regel er tvivlsom.

Endelig finder vi, at den foreslåede regel i § 78, stk. 2, om købers ret til at tilbageholde købesummen, indtil krav om afhjælpning er opfyldt, kan føre til helt urimelige resultater. Reglen kan friste til uberettigede reklamationer over mangler, hvorved der kan opnås en